

Warszawa, dnia 12 stycznia 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4,
00-013 Warszawa

Skarżący:
Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
reprezentowane przez
r.pr. Adama Kuczyńskiego
(adresy w aktach sprawy)

Organ:
Prezes Trybunału Konstytucyjnego
reprezentowany przez:
r. pr. Bartosza Kalduńskiego
(adresy w aktach sprawy)

Sygn. akt: **II SAB/Wa 493/17**

Pismo Strony

Działając w imieniu Organu, który reprezentuję na mocy pełnomocnictwa złożonego do akt sprawy, w nawiązaniu do pisma Skarżącego z dnia 30 listopada 2017 r. (dalej zwanym „Pismem”), podtrzymuję dotychczasowe merytoryczne stanowisko wyrażone w odpowiedzi na skargę oraz wnoszę o oddalenie wszystkich wniosków Pisma.

Uzasadnienie

W pierwszej kolejności należy podnieść, iż Pismo w punktach od 9 do 25, stanowi w istocie *mutatis mutandis* zagadnienie prawnego przedstawionego Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawie o sygn. I ACz 52/17. Różnice obu pism sprowadzają się wyłącznie do pominięcia przez Skarżącego istotnych elementów wyводу Sądu Apelacyjnego (s. 7-9 uzasadnienia postanowienia SA) oraz do wprowadzenia koniecznych zmian, z uwagi na fakt, iż kopiowane zagadnienie prawne wyłonione zostało na gruncie postępowania cywilnego, a nie sądownoadministracyjnego. Cel jaki zamierzył sobie autor Skargi to „zajęcie przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stanowiska w sprawie rozstrzygnięcia czy Julia Przyłębska jest Prezesem TK” (punkt 28 Pisma), gdyż zdaniem Skarżącego „wybór Julii Przyłębskiej na stanowisko Prezesa TK nastąpił z naruszeniem prawa, a więc Julia Przyłębska nie jest Prezesem TK” (punkt 30 Pisma).

Odnosząc się do powyższego należy zauważyć, iż **żądanie Skarżącego jest oczywiście bezpodstawne, gdyż wykracza poza granicę sprawy określoną w art. 134 § 1 p.p.s.a. Zgodnie zaś z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego badanie prawidłowości powołania na stanowisko osób będących piastunem organu wykracza poza zakres kognicji sądów administracyjnych.**

W kontekście badania powołania Prezesa UKE Sąd ten w sposób nie budzący wątpliwości stwierdza, iż kontrolując działalność danego organu wypowiadałby się w istocie o działalności innego organu i o jego kompetencjach do powoływania na konkretne stanowisko osób mających być piastunem danego organu. Dalej przesądza, że właściwość do obsadzania stanowiska odpowiadającego funkcji piastuna organu nie jest i nie może być podważana (wyrok NSA z dnia 20 listopada 2008 r. II GSK 507/08; wyrok NSA z dnia 11 lutego 2009 r. II GSK 771/08).

Wobec tak daleko idących zarzutów Organ zmuszony jest wyjaśnić, iż zgodnie z art. 194 ust. 2 Konstytucji „Prezesa i Wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego powołuje Prezydent Rzeczypospolitej spośród kandydatów przedstawionych przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Trybunału Konstytucyjnego”. Z art. 144 ust. 3 pkt 21 Konstytucji wynika, że wyżej wskazane uprawnienie Prezydenta nie wymaga dla swojej ważności podpisu Prezesa Rady Ministrów, który przez podpisanie aktu ponosi odpowiedzialność przed Sejmem. Jak zatem zauważa Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku K 10/17 z dnia 11 września 2017 – **powoływanie Prezesa i Wiceprezesa TK jest prerogatywą Prezydenta, która nie podlega kontroli innych organów.** Z kolei w orzeczeniu z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt K 3/17, Trybunał przesądził, iż drugi etap powyższej procedury tj. **akt działania Prezydenta RP znajduje się poza kognicją Trybunału Konstytucyjnego i innych sądów.**

W tym kontekście zdumienie budzi żądanie Skarżącego wykazania czy Julia Przyłębska objęła stanowisko Prezesa TK bowiem akt urzędowy Prezydenta RP z dnia 21 grudnia 2016 r. o powołaniu Prezesa Trybunału Konstytucyjnego podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”, a skutek promulgacji polega na tym, że nie musi być on przedkładany przy dokonywaniu czynności procesowych (domniemanie powszechnej znajomości) – tak m. in. TK w sprawie o sygn. akt. K 10/17, a także prof. Marek Zubik „Stąs un prawny sędziego Trybunału Konstytucyjnego” Warszawa 2011, s. 182.

Całkowicie bezprzedmiotowy i niemający jakiegokolwiek związku z niniejszą sprawą (dotyczącą rzekomej bezczynności Organu na gruncie dostępu do informacji publicznej) jest wniosek o „udostępnienie akt” zawarty w punkcie II pisma. Tylko na marginesie Organ oświadcza, iż

postanowieniem z dnia 30 listopada 2017 r. Sąd Apelacyjny umorzył w przedmiotowej sprawie postępowanie zażaleniowe w wskutek cofnięcia zażalenia przez Prezesa Trybunału Konstytucyjnego Julię Przyłębską. Ponadto warto również zauważyć, iż Naczelny Sąd Administracyjny nie dostrzega wadliwości umocowania pełnomocnika Organu legitymującego się pełnomocnictwem wystawionym przez obecną Prezes TK (m.in. sygn. akt II SAB/Wa 182/17 – sprawa rozstrzygnięta postanowieniem z dnia 1 grudnia 2017 r.).

Odnosząc się do załączonego do Pisma artykułu prasowego Organ oświadcza, że w związku z jego publikacją złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i sprawa ta jest obecnie przedmiotem badania organów ścigania. Ponadto w kontekście stawianych przez autora Pisma zniesławiających sugestii i tez, w szczególności zawartych w pkt 29, zdaniem Organu doszło do nadużycia wolności pisma przez radcę prawnego przy wykonywaniu czynności zawodowych podlegających ściganiu w drodze dyscyplinarnej.

Oświadczam, że odpis niniejszego pisma został nadany przesyłką poleconą pełnomocnikowi Skarżącego.

RADCA PRAWNY
Bartosz Kalduski